

Dosarul nr. 2ra-1256/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. I. Chirtoaca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, I. Secieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexei Coniuhov, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexei Coniuhov, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi împotriva Companiei de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Alexei Coniuhov și menținută hotărârea din 23 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă integral

constată:

La 14 aprilie 2016, Alexei Coniuhov, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva CA „Garanție” SA, intervenient accesoriu Daniel Bobrov cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 26 noiembrie 2015, în mun. Chișinău a avut loc accidentul rutier în urma căruia a fost deteriorat automobilul ce-i aparține cu drept de proprietate de model Volkswagen Golf cu n/î XXXXX.

Potrivit deciziei agentului constator vinovat în producerea accidentului rutier a fost recunoscut Daniel Bobrov.

A menționat că între Daniel Bobrov și CA „Garanție” SA a fost încheiat un contract de asigurare a răspunderii civile, în cadrul companiei menționate a fost înregistrat accidentul rutier și deschis un dosar de daune, au fost prezentate documentele ce confirmă vinovăția asiguratului întocmite de către colaboratorii poliției rutiere.

La 14 martie 2016, automobilul de model Volkswagen Golf cu n/î XXXXX a fost reparat, fiind eliberată factura nr. JV3561197, dânsul a achitat pentru reparația automobilului suma de 13726 de lei.

A precizat că potrivit calculului CA „Garanție” SA dânsul a primit suma de 5301 de lei, care în viziunea pârâtului corespunde cu suma prejudiciului care i-a fost cauzat prin deteriorarea autoturismului ce-i aparține.

La momentul primirii despăgubirii de asigurare, dânsul a informat despre faptul că nu este de acord cu calculul efectuat de CA „Garanție” SA, fapt confirmat ulterior prin cererile cu privire la efectuarea unui recalcul al sumei.

Astfel, la 21 martie 2016, dânsul s-a adresat repetat față de CA „Garanție” SA cu o cerere despre efectuarea recalculelor conform facturii nr. JV3561197 potrivit căreia compania de asigurare este obligată să-i achite suma restantă în mărime de 8425 de lei, care însă a fost lăsată fără răspuns până în prezent.

Având în vedere prevederile art. 22 alin. (1) și 23 alin. (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, a remarcat că concluzia CA „Garanție” SA cu privire la suma despăgubirii de asigurare contravine conturilor prezentate acesteia referitor la ofertele de reparație a unităților de specialitate.

Cu referire la prevederile art. 6 alin. (6) din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, a precizat că la speța dată se aplică o penalitate de întârziere calculată pentru 180 de zile în mărime de 1517 de lei.

Iar reieșind din prevederile art. 619, 1328 alin. (3) Cod civil și Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 24 decembrie 2010 privind aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează modalitățile de reparație a prejudiciului cauzat prin întârziere sau executare necorespunzătoare a obligațiilor pecuniare, cu excepția celor izvorâte din contractul de credit bancar sau împrumut, CA „Garanție” SA are obligația de achitare și a dobânzii de întârziere pentru perioada 14 martie 2016 – 14 aprilie 2016 în sumă de 107,20 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, art. 6 alin. (6) din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, art. 619 Cod civil, art. 4, 5, 94 alin. (1), 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui a sumei de 8425 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare ca rezultat al accidentului rutier, a sumei de 1517 de lei – penalitate de întârziere, a sumei de 107,20 de lei – dobânda de întârziere, a sumei de 252 de lei – taxa de stat și a sumei de 3500 de lei – cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 23 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea integral ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Alexei Coniuhov și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că factura fiscală seria nr. JV3561197 eliberată de SRL „Predominanta” la 14 martie 2016 pentru reparația autovehiculului ce-i aparține lui Alexei Coniuhov în sumă de 13728 de

lei, nu poate fi acceptată ca punct de reper pentru recalcularea reparației costului automobilului avariat, deoarece acest înscris a fost întocmit fără a fi sesizat asigurătorul, care eventual urma să întocmească un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor.

La 26 aprilie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Alexei Coniuhov, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi a declarat recurs împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, considerând că raționamentele indicate de instanța de apel la argumentarea hotărârilor emise au doar un caracter declarativ și de interpretare eronată a normelor legale.

A precizat că în prima instanță a fost audiat martorul Alexandr Ușer, care a fost angajatul SRL „Predomenanta”, responsabil de examinarea și repararea automobilelor care erau îndreptate spre reparație de compania de asigurare, fiind stabilit că a efectuat examinarea automobilului în cauză, acesta a primit indicația de a repara automobilul de la angajatul responsabil al CA „Garanție” SA, deoarece colaborau de mult timp, aceasta era o practică obișnuită, a întocmit actul comandă pentru efectuarea reparației și întocmirea contului de plată.

În consecință, a expediat contul în adresa CA „Garanție” SA, ulterior, a informat responsabilul companiei că sunt defecte ascunse care rezultă din accidentul rutier și care nu au fost stabilite în cadrul examinării anterioare a automobilului deteriorat de model Volkswagen Golf cu n/î XXXXX.

Totodată, Alexander Ușer a comunicat despre faptul că i s-a menționat că nu este nevoie de a examina suplimentar și ca să întocmească un act suplimentar cu indicarea tuturor lucrărilor pentru defectele care rezultă din accidentul produs.

Astfel, Alexander Ușer a menționat că i s-a solicitat să întocmească un act comandă în care să excludă pozițiile indicate de acesta care nu au fost indicate în procesul-verbal de constatare, stabilite anterior de compania de asigurare.

Prin urmare, argumentul de bază drept temei de respingere a cererii de chemare în judecată atât de prima instanță, cât și de instanța de apel este unul vădit eronat, deoarece CA „Garanție” SA a cunoscut cu certitudine despre defectele ascunse, dar neîntemeiat a refuzat să se prezinte pentru a le constata.

La 10 iunie 2019, CA „Garanție” SA a depus referință la recursul declarat de Alexei Coniuhov, solicitând considerarea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 17 decembrie 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 178), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 aprilie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexei Coniuhov, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexei Coniuhov, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de

apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Alexei Coniuhov, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexei Coniuhov, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari